

**UCHWAŁA NR XXXIV/209/2026
RADY MIEJSKIEJ W ŻYWCU**

z dnia 27 sierpnia 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Miasta Żywca
oraz wniosku o podjęcie uchwały zobowiązującej Burmistrza Miasta Żywca do wskazanych w nim
działań**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku *o samorządzie gminnym* (tekst jedn. Dz. U. z 2026 roku poz. 662) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3, art. 238 § 1 i art. 244 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jedn. Dz. U. z 2025 roku poz. 1691) **Rada Miejska w Żywcu uchwala, co następuje:**

§ 1. 1. Po zapoznaniu się z treścią pism z dnia 3 i 16 lipca 2026 roku, które wpłynęły do Rady Miejskiej w Żywcu, sformułowaną w nich **skargę** na działalność Burmistrza Miasta Żywca **uznaje się za bezzasadną.**

2. Po zapoznaniu się z treścią pisma z dnia 3 lipca 2026 roku, które wpłynęło do Rady Miejskiej w Żywcu, sformułowanego w nim **wniosku** o podjęcie uchwały zobowiązującej Burmistrza Miasta Żywca do podjęcia wskazanych tam działań – **nie uwzględnia się.**

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowisk, o których mowa w § 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Żywcu do powiadomienia wnoszących skargę i wniosek, o których mowa w § 1, o sposobie ich załatwienia – co nastąpi poprzez przesłanie im odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Żywcu

Jarosław Gowin

UZASADNIENIE

Pouczenie

W dniu 3 lipca 2026 roku do Rady Miejskiej w Żywcu wpłynęło pismo od osób fizycznych zwanych dalej: „Skarżącymi”, zatytułowane, cyt.: „*Skarga na bezczynność oraz niedopełnienie obowiązków przez Burmistrza Miasta Żywca*”, w treści którego sformułowane zostały następujące zarzuty wobec Burmistrza Miasta Żywca, cyt.:

- „...całkowitego braku realnej reakcji i bierności organu wykonawczego w sprawie rażącego, permanentnego łamania ustaleń Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego (MPZP)”, co mało mieć miejsce na działce sąsiadującej z nieruchomością Skarżących, na której, cyt.: „...inwestor wznosił w warunkach całkowitej samowoli budowlanej hangar, w którym przechowuje stal i uruchomił uciążliwą hurtownię stali...”;
- odpowiadania na zgłoszenia Skarżących pismami zawierającymi informację o przesłaniu sprawy do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego Żywcu, wraz z pouczeniem o kierowaniu dalszych ewentualnych uwag do tamtejszego Urzędu;
- nieprzystąpienie oficjalnie do prowadzonego przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Żywcu postępowania administracyjnego w charakterze strony, celem wniesienia sprzeciwu wobec legalizacji funkcji przemysłowej na terenie MN1;
- niepodjęcie własnych działań kontrolnych za, cyt. „...podległych mu urzędników (np. kontrola nielegalnej zmiany zagospodarowania terenu)”.

Zdaniem Skarżących, cyt.: „...bierność Burmistrza i ograniczanie się do pism informacyjnych daje nielegalnemu inwestorowi cichy parasol ochronny i pozwala PINB w Żywcu na prowadzenie procedury legalizacyjnej w komfortie ciszy urzędniczej”, co – z kolei – cyt. „Godzi w powagę uchwał podejmowanych przez Radę Miejską Miasta Żywca oraz narusza konstytucyjne prawa mieszkańców do ochrony ich mienia i spokoju.”.

W tym samym piśmie Skarżący wniesli do Rady Miejskiej w Żywcu o podjęcie uchwały wzywającej Burmistrza do, cyt.: „...natychmiastowego podjęcia działań prawnych w celu ochrony MNI”.

Z kolei w dniu 16 lipca 2026 roku Skarżący skierowali do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Żywcu Rady Miejskiej w Żywcu pismo, w którym poinformowali, że w dniu 15 lipca 2026 roku wystąpili do:

- Burmistrza Miasta Żywca o, cyt.: „...jednoznaczne wskazanie, czy wydał lub odmówił wydania, zaświadczenia o zgodności prowadzonej hurtowni stali oraz legalizacji hangaru na stal z MPZP dla terenu MNI, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna”;
- Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Żywcu o ujawnienie dokumentacji z toczących się postępowań o wskazanych tam sygnaturach.

Skarżący wniesli o to, aby Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Żywcu Rady Miejskiej w Żywcu włączyła ww. pismo do akt sprawy i zwróciła się do Burmistrza Miasta Żywca o pilne przedstawienie Radzie Miejskiej w Żywcu, czy dla wskazanej przez nich działki wydane zostało zaświadczenie o zgodności z planem. Równocześnie sami zadeklarowali, że niezwłocznie po otrzymaniu odpowiedzi od Burmistrza oraz PINB, prześlą dokumenty, cyt.: „...bezpośrednio do rąk Komisji”.

Po zapoznaniu się z treścią przywołanych wcześniej pism Skarżących oraz stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska w Żywcu, która przyjęła wyjaśnienia od Burmistrza Miasta Żywca, Rada Miejska w Żywcu ustaliła, co następuje:

- 1) pisma kierowane przez Skarżących do Burmistrza Miasta Żywca, zgodnie z art. 65 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku *Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jedn. Dz. U. z 2025 roku poz. 1691 –

zwanej dalej: „Kpa”) w zw. z art. 80 ust. 2 pkt 1 oraz 83 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku *Prawo budowlane* (tekst jedn. Dz. U. z 2026 roku poz. 524 ze zm.) były każdorazowo przekazywane do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Żywcu;

- 2) czynności, o których mowa w pkt 1, były podejmowane prawidłowo w realizacji ustawowych obowiązków wynikających z następujących przepisów powszechnie obowiązującego prawa:
 - a) art. 7 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* (zasada praworządności);
 - b) art. 6 *Kpa* (zasada praworządności);
 - c) art. 19 *Kpa* (obowiązek przestrzegania właściwości);
 - d) art. 65 § 1 *Kpa* (obowiązek niezwłocznego przekazania podania organowi właściwemu oraz poinformowania o tym wnoszącego podanie);
- 3) wbrew założeniu przyjętemu przez Skarżących, we wskazanym przez nich postępowaniu prowadzonym przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Żywcu, Burmistrz Miasta Żywca nie mógłby uzyskać statusu strony, gdyż postępowanie to nie dotyczy interesu prawnego lub obowiązku gminy Miasta Żywiec, jako osoby prawnej, którą reprezentuje (por. art. 28 *Kpa*);
- 4) założenie, że interes lub obowiązek, o którym mowa w pkt 3, można by wywieść z art. 30 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku *o samorządzie gminnym* (tekst jedn. Dz. U. z 2026 roku poz. 662) jest błędne, gdyż przepisy te zawierają normy kompetencyjne odnoszące się odpowiednio do wewnątrzorganizacyjnych aspektów wykonywania uchwał przez podległy wójtowi, burmistrzowi (prezydentowi miasta) aparat pomocniczy (czyli przez szeroko rozumiane zasoby organizacyjne gminy lub miasta) oraz spraw majątkowych samej gminy (miasta);
- 5) interesu prawnego lub obowiązku, o którym mowa w pkt 3, nie sposób wywieść z żadnego innego przepisu powszechnie obowiązującego prawa;
- 6) założenie, że Burmistrz Miasta Żywca, jest cyt.: „...jedynym i głównym strażnikiem ładu inwestycji...” jest błędne, gdyż w realiach rozpatrywanej sprawy owym „strażnikiem” – zgodnie z art. z 80 ust. 2 pkt 1 oraz 83 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku *Prawo budowlane* (tekst jedn. Dz. U. z 2026 roku poz. 524 ze zm.) – jest Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Żywcu, który prowadzi w tej sprawie stosowne postępowanie;
- 7) w realiach rozpatrywanej sprawy Burmistrz Miasta Żywca nie wydał żadnego zaświadczenia, które stałoby w sprzeczności z postanowieniami Miejskiego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla Miasta Żywca.

Mając powyższe na względzie, skargę należało uznać za bezzasadną.

Z kolei – odnosząc się do wniosku Skarżących o podjęcie przez Radę Miejską w Żywcu uchwały wzywającej Burmistrza Miasta Żywca do wskazanych przez nich działań – informuje się, iż argumentacja faktyczna i prawna, która uzasadnia jego nieuwzględnienie jest tożsama z tą, na której oparto uznanie za bezzasadną skargi na działalność Burmistrza Miasta Żywca.

Na zakończenie, Skarżącym wskazać należy na treść art. 7 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*, który stanowi, iż organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Kierując się tym właśnie nakazem, zwanym „zasadą praworządności”, Burmistrza Miasta Żywca, podejmuje tylko takie czynności, które wynikają z przepisów prawa. Dlatego też nigdy nie będzie można uczynić mu skutecznie zarzutu z powodu tego, że postępuje w sposób zgodny z prawem. W takiej, bowiem, sytuacji – co zupełnie oczywiste – nie może być jakiegokolwiek mowy o „bezczynności”, czy też o „niedopełnieniu obowiązków”.

Pouczenie

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego – art. 239 § 1 *Kpa*.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Żywcu

Jarosław Gowin